

Những bài văn mẫu tả cảnh lớp 6 hay nhất

Đề 1: Tả một danh lam thắng cảnh đẹp

Chuyên đi thăm chùa Hương cùng với ông bà, cha mẹ cách đây đã hơn một năm nhưng em vẫn nhớ như in vẻ đẹp thần tiên của phong cảnh Hương Sơn.

Mùng sáu tháng Giêng, chùa Hương bắt đầu mở hội. Du khách từ khắp miền đất nước nườm nượp đổ về đây để lễ Phật và thưởng ngoạn khung cảnh thiên nhiên sơn thủy hữu tình hiếm có. Hương Sơn quả là một kì quan mà tạo hóa đã hào phóng ban tặng cho con người.

Ngồi trên con đò xuôi bến Đục, em khoan khoái đưa tay khoát nước. Nước suối Yên mát lạnh. Thỉnh thoảng, một chú chim bói cá màu xanh lao vút như một mũi tên xuống dòng nước trong vắn vắt, nhìn thấy rõ rong rêu mọc ven bờ. Trước mắt em là dãy núi tím biếc trập trùng, ẩn hiện trong màn sương lãng đãng. Những con đò nối đuôi nhau chở du khách vào đền Trình dưới chân núi.

Đường lên chùa gập ghềnh, quanh co và khá dốc nhưng hầu như không ai thấy mệt. Các cụ bà đầu đội khăn, mặc áo dài nâu, quần thâm, cổ đeo tràng hạt, tay chống gậy vừa đi vừa niệm Nam mô, bước chân vẫn dẻo dai, chẳng kém thanh niên.

Em theo ông bà, cha mẹ đi từ chùa Ngoài vào chùa Trong, thăm chùa Giải Oan, lên tới chùa Thiên Trù... Chùa nào cũng cổ kính, uy nghi, trầm mặc trong khói hương nghi ngút. Không khí lễ hội vừa náo nhiệt lại vừa thành kính, thiêng liêng. Đến đây, mọi người đều có chung cảm giác là trút bỏ được những phiền lụy của cuộc sống đời thường, tâm hồn lâng lâng, thanh thản.

Dòng người nối đuôi nhau trên những con đường hẹp, chon von theo vách đá. Tiếng suối róc rách văng vẳng đâu đây hòa với tiếng mõ, tiếng chuông ngân nga trong khoảng không êm đềm, tĩnh lặng. Lúc mỏi chân, du khách tạt vào quán lá, uống một bát nước lão mai lại thấy khỏe khoắn hẳn ra, vui vẻ tiếp tục cuộc hành trình.

Động Hương Tích được mệnh danh là Nam thiên đệ nhất động. Lên đến đây, từ trên cao nhìn xuống, cả bầu trời, mặt đất thu gọn trong tầm mắt. Ruộng nương trông bé như bàn tay. Rừng mơ, rừng mận nở hoa trắng xóa cả vùng đồi núi xung quanh. Động ăn

sâu trong lòng núi, trông giống như một chiếc hàm rồng khổng lồ. Lòng động phẳng và rộng, có thể chứa mấy trăm người. Ánh đèn, ánh nến lung linh, những nhũ đá, cột đá muôn hình vạn trạng, lấp lánh bảy sắc cầu vồng. Nào hòn Cậu, hòn Cô, nào nong tầm, né kén, nào cây bạc, cây vàng... Khách hành hương lầm rầm cầu nguyện, mong một cuộc sống bình an, no đủ và hạnh phúc.

Hai ngày liền mới thăm hết được phong cảnh Hương Sơn. Lúc lên xe ra về em ngoái đầu lại lưu luyến ngắm nhìn. Xa xa, nơi những dãy núi trập trùng, sương bốc lên mù mù như khói tỏa. Khung cảnh đẹp như trong mơ, làm say lòng biết bao du khách.

Tạm biệt Hương Sơn! Hẹn ngày gặp lại!

Mời các em tham khảo thêm: Mùa hè năm ngoái em được ba dẫn đi chơi nhà cô ruột ở thành phố Đà Lạt, mảnh đất Tây Nguyên lãng mạn, nên thơ. Em thực sự bị hút bởi cảnh đẹp và khí hậu mát mẻ, trong lành của xứ sở thần tiên này. Em đã có những ngày khám phá từng địa danh, di tích của Đà Lạt. Tuy chưa được đi hết nhưng em rất ấn tượng với mảnh đất này. Tả lại một danh lam thắng cảnh

Đề 2: Tả một phiên chợ quê hương em

Tờ mờ sáng, vài ánh dương hồng le lói đang cố giương mình len sâu vào lớp sương đêm dày đặc, vài bước chân người đi trên con đường đất làm phá tan bầu không khí tĩnh mịch bí ẩn của buổi đêm. Xa xa, lục tục vài bà hàng nước ngồi đun cái bếp lửa than để kịp nấu nước chè sớm.

Mấy bà hàng cá đã ra ngồi bên từ nửa đêm để chờ mẻ cá mới cho được giá, trên phía mép đường đơn, những hàng thịt với ê hề nào thịt heo, thịt bò, thịt gà,... đã được dọn từ rất sớm cho kịp tay mấy bà đi chợ sớm về kịp bữa cơm sáng.

Trời sáng dần, hương nếp từ chỗ đồ sôi bay thoang thoang từ đầu ngõ chợ, như lôi kéo mấy bà buôn hàng cá, hàng thịt ra từ buổi sớm chưa có gì lót dạ. Chợ bắt đầu đông và náo nhiệt, từ các xóm dưới nào rau, nào củ, nào quả... các thứ hàng lagim nằm trong mẹt, thúng các bà buôn chuyển đi vào chợ. Cả khu chợ rộn lên, bắt đầu cuộc đầu tranh khẩu khí quyết liệt của người mua lẫn kẻ bán, có khi bớt 1 thêm 2 đồng bạc, cũng có mấy bà rộng tay vừa giá là lấy ngay không phải kì kèo, cũng có những người xem hàng chặc lưỡi rồi bỏ đi, để mặc sau lưng lời xầm xì chẳng rõ là mắng thăm hay nói

nhằm của mấy bà buôn. Lũ trẻ nhỏ đi học sớm, được vài đồng bạc dắt nhau ủa vào chợ lựa mua các thứ quả bánh, cũng có đứa chỉ đưa mắt nhìn thèm thuồng và tán vài câu rồi bỏ đi.

Qua giữa buổi, chợ bắt đầu thông thả, người đi chợ sớm tản sang các ngã rời khỏi chợ, những hàng cá, hàng thịt, hàng rau vừa sáng còn tươi rói và nhảy tanh tách trong mệt giờ đã hết sạch nhờ những đôi tay và đôi mắt lựa chọn kĩ tính của các bà nội trợ đang. Trong chợ chỉ còn vài bà hàng ế phải ngồi lại cầu trời sao cho còn mấy bà nội trợ ngủ trễ mà phải chịu tay lấy mấy bó rau, con cá hàng ế cho vừa buổi chợ. Các bà hàng nước gồm mấy hòn than cháy tàn cố nhen nhúm cho được ngọn lửa nhỏ giữ cho nước âm ỉ chờ các thực khách sang buổi trưa nắng ghé hàng làm nguội nước.

Trưa mặt trời lên qua đỉnh đầu, nắng gắt, nóng bức và mùi ôi nồng làm cả khu chợ như đắm chìm trong bầu không khí đặc quánh, hàng họ đã dẹp dần từ giữa buổi chợ tan.

Đề 3: Viết đoạn văn ngắn tả cảnh nơi em sống

Một ngày mới lại bắt đầu.

Mặt trời dần dần hiện lên sau mấy dãy nhà cao tầng và bắt đầu chiếu ánh nắng dịu nhẹ của buổi sớm mai. Cả một khoảng không rộng lớn đang từ từ chuyển sắc. Thay thế cho màn đêm mờ ảo là ánh sáng hồng tươi đang lan tràn khắp không gian, cùng với ánh sáng, không khí cũng đang vận động. Nó trở nên nhẹ và trong, mát rượi, kích thích vào từng thớ thịt, khiến con người ta cảm thấy khoan khoái lạ thường. Bên dưới kia, hàng cây xanh cũng vừa tỉnh giấc, đang khẽ rung mình. Trên những chiếc lá ướt đầm hơi sương là những chú sâu còn ngái ngủ, khẽ cuộn tròn người trong lá chưa chịu chào đón bình minh. Những chú chim chăm chỉ hơn đã dậy từ rất lâu và đang cất lên những khúc ca chào đón ngày mới. Theo tiếng chim ca, những tia nắng vàng tươi cũng bắt đầu nhảy múa hát ca trên những con đường. Không gian không còn yên tĩnh mà chuyển dần sang huyền ảo rộn ràng. Đó là tiếng nói cười rộn rã của những cô cậu học trò đang rảo bước tới trường, là tiếng động cơ xe máy và tiếng còi tàu buổi sớm.

Tất cả dường như đã bừng tỉnh để bắt đầu một ngày lao động mới.

các em tham khảo thêm bài viết tả cảnh nơi em đang sống: Viết đoạn văn ngắn tả cảnh nơi em sống

Đề 4: Tả cảnh hoàng hôn quê em

Đang mệt lả vì phải đạp xe trên một đoạn đường dài từ thị xã về quê. Con gió thoảng qua làm em khoan khoái cả người. Dừng xe bên con đường làng nghỉ mệt. Ngắm phong cảnh quê hương trong buổi hoàng hôn, em bỗng ao ước mình trở thành thi sĩ. Bởi trong bóng hoàng hôn, phong cảnh nơi đây đẹp tuyệt vời. Nếu là thi sĩ, em sẽ làm thơ ca ngợi bức tranh thiên nhiên hữu tình này. Ở phía Tây mặt trời rực đỏ đang từ từ lặn khuất dưới hàng dừa xanh, ánh rẽ quạt chiếu hắt lên bầu trời, chiếu xiên ngang mặt đất... Ở nơi xa, từ phía chân trời, từng đàn chim gọi bầy đang bay về tổ. Những cánh cò trắng muốt điểm một hàng dài trên bầu trời xanh trong ráng chiều nhạt dần như cuốn hút em. Ngây ngất ngắm nhìn mà tâm hồn bay bổng, em chợt ước muốn làm cánh chim kia để được bay khắp bầu trời cao rộng mà ngắm hoàng hôn cho thỏa thích.

Ngoài kia ở dãy ruộng phía xa các bác nông dân đã vác cuốc thu dọn dụng cụ chuẩn bị về nhà. Từng tốp người xuất hiện trên đường làng nói nói, cười cười vui vẻ. Tiếng gọi nhau í ới, tiếng máy cày, máy xới nổ ì ạch trên đường trở về. Chắc là máy của bác Năm người nông dân lao động giỏi, giàu nổi tiếng vùng này đã từng được giới thiệu điển hình trên ti vi.

Em chợt có cảm hứng muốn dắt xe đi bộ để ngắm cảnh đường làng. Bây giờ nắng đã nhuộm vàng hàng cau hai bên đường, hương cau thoang thoảng càng quyến rũ lòng người. Em lại dõi mắt nhìn theo đôi chim vừa về tổ. Chúng kêu riu rít. Các con chim non đang chíp chíp như gọi mẹ. Hai vợ chồng chim đang mớm mồi cho chúng. Nhìn cảnh ấy, em chợt mỉm cười một mình. Chỉ một chút nữa thôi mình cũng sẽ được như những con chim non kia. Ông bà sẽ ra đón mình và sẽ dành cho mình thật nhiều món ăn ngon. Mãi mê suy nghĩ em bị hụt chân bởi cái ổ gà to tướng bên đường may mà gượng kịp, không thì cả người và xe sẽ phải nằm dài trên đường rồi.

Bây giờ thì mặt trời đã lặn khuất sau hàng tre, ánh sáng còn le lói phía tây, chân trời đùn lên những đám mây nhiều hình, nhiều vẻ, bóng tối lan dần trên bầu trời. Cảnh vật mờ dần, đôi chỗ sương trắng đã chập chờn. Người đi đường vắng hắt, chỉ còn lác đác vài người trên cánh đồng.

Trong thôn, cây cối, nhà cửa đã nhòa đi trong ánh sáng mờ mờ. Khói bếp nhà ai đang lan tỏa trong bóng chiều như sương mờ bao phủ. Bầu trời tối hẳn. Ánh sao đã nhấp nhá

trên bầu trời. Màn tối đã bao phủ cánh đồng. Những ánh đèn đã bật sáng trong các gian nhà ở đầu thôn cuối xóm.

Không thể thả hồn mãi theo cảnh vật nữa. Trời đã tối em vội đạp xe chạy riết về nhà. Trong tâm trí vẫn còn hiện rõ bức tranh thiên nhiên của quê hương. Đẹp rực rỡ trong ráng chiều, đẹp mờ ảo trong sương chiều và trong màn đêm. Thật là một buổi hoàng hôn đáng nhớ. Em chợt thấm thía điều mà mọi người thường ca ngợi "không có nơi đâu đẹp bằng quê hương mình".

Đề 5: Tả không khí ngày tết quê em

Bài tham khảo 1

Có lẽ trong một năm thì những ngày Tết là ngày được mong chờ nhiều nhất. Chính vì thế mà ở quê tôi, người ta mất cả tháng trời để chuẩn bị đón Tết. Những ngày Tết thực sự là những ngày thiêng liêng nhất, vui vẻ nhất trong năm.

Chuẩn bị đón Tết, nhà nào cũng sắm sửa thật chu đáo. Từ đầu cho đến cuối thôn, nhà nào cũng sắm sửa đào, quất để đón Tết. Những cành đào hồng thắm, những trái quất vàng ươm sai trĩu cành, những hoa hồng, hoa cúc, đồng tiền, lay ơn đủ màu sắc góp nên một không khí Tết rộn ràng. Mọi người rủ nhau đi chợ mua lá rong, mua giang chẻ lạt, rủ nhau cùng dọn ngõ xóm, nhà cửa chu toàn.

Người lớn háo hức, trẻ con lại càng háo hức hơn. Những đứa trẻ theo mẹ đi chợ Tết, đôi má hồng hây hây ướm thử vào bộ quần áo mới trông chúng mới dễ thương làm sao. Tết còn là niềm vui khi chúng được nhận những phong bao lì xì đỏ thắm, được mặc quần áo mới, được ăn nhiều món ăn ngon và có lẽ thích nhất với chúng là Tết không phải đến trường! Đó cũng là một trong những lý do mà trẻ con thích Tết hơn người lớn.

Vào những ngày đầu năm mới, mọi người tới nhà nhau và chúc nhau một năm mới những điều tốt đẹp nhất. Không những thế, người ta thường nói đến những chuyện vui vẻ, may mắn và hạnh phúc. Khóc lóc hay giận dữ là một trong những điều kiêng kị trong những ngày đầu năm, vì người ta cho rằng, như vậy sẽ xui xẻo cả năm. Chính vì thế mà ngày Tết ở quê hương tôi đâu đâu cũng thấy những tiếng cười vui vẻ, giòn tan. Những tiếng cười ấy thực sự xuất phát từ tâm chân tình chứ không phải là giả tạo, bởi lẽ, người làng tôi xưa nay sống với nhau rất tình nghĩa.

Những ngày Tết, nhà nào cũng thấy phảng phất khói hương nghi ngút và những mâm cỗ đầy những món ngon mà thường ngày không có. Nhà tôi, mẹ cũng chuẩn bị những món ăn thật ngon để sắp làm cỗ cúng ông bà tổ tiên. Mẹ bảo rằng, ngày Tết ông bà sẽ về thăm con cháu, ăn bữa cơm đầu năm với con cháu cho nên mẹ làm những món ngon nhất để dâng lên các cụ với tất cả lòng thành kính và cầu mong ông bà tổ tiên sẽ phù hộ cho cả gia đình mình có thêm sức khỏe và gặp nhiều điều may mắn hơn. Có lẽ vì thế mà trong tâm tưởng của tôi, những sáng đầu năm luôn là những thời khắc linh thiêng, tuyệt vời nhất. Khi đó, cả gia đình tôi cúi cần trước ban thờ tổ tiên để cầu mong những điều tốt đẹp nhất sẽ đến trong tương lai.

Ngày Tết ở quê tôi thực sự là những ngày đáng nhớ nhất trong năm. Đó không chỉ là những ngày bắt đầu một năm mới mà còn là ngày gia đình đoàn tụ, là ngày mà mọi buồn lo trong năm tan biến hết, thay vào đó chỉ có tiếng cười, niềm vui và hạnh phúc. Ngày Tết cổ truyền thực sự là một nét văn hóa đậm đà bản sắc của người Việt Nam.

Bài tham khảo 2

Có lẽ những ngày giáp Tết đối với rất nhiều đứa trẻ xóm chợ là những ngày mà chúng tìm thấy niềm vui và sự thích thú. Nhưng những ngày Tết lại là điều mà chúng mong đợi hơn bao giờ hết. Ngày Tết quê em, ngày Tết ở một khu chợ thực sự ý nghĩa và là điều đáng nhớ để bắt đầu một năm mới.

Mùa xuân đến, Tết đã gõ cửa mọi nhà, niềm vui nhân đôi, hạnh phúc bội phần. Trẻ con chờ mong ngày Tết còn nhiều hơn là người lớn. Người lớn bảo Tết vui vẻ nhưng có nhiều điều phải lo toan hơn, mua sắm nhiều thứ hơn và tốn nhiều tiền hơn. Nhưng trẻ con không quan tâm đến ngày Tết, những chiếc xe ô tô to đùng chở những cảnh đào từ ều đó vì Tết là dịp để chúng em có thêm nhiều quần áo mới, được nhận lì xì, quà bánh ăn không hết và không phải học bài. Có lẽ đó là điều đứa trẻ nào cũng thích thú.

Em không biết ngày Tết ở những nơi khác như thế nào nhưng ngày Tết ở quê em luôn tràn đầy tiếng cười và lời chúc phúc cho nhau một năm mới an lành, phát tài phát lộc.

Trên những con đường nhỏ còn bốc mùi sỏi đá, đám cỏ phủ kín lối đã được thôn xóm cắt tỉa rất sạch sẽ. Vì ở xóm em cứ chiều 30 Tết mọi nhà lại rủ nhau đi quét dọn đường làng ngõ xóm để chuẩn bị đón Tết. Ai cũng háo hức và chăm chỉ, không ai tị nạnh ai,

mọi người làm việc hăng say, nhiệt tình. Đám con nít tút ta tút tit không ngớt, cứ đòi giành phần ba mẹ để làm, nhưng làm được một lúc là chán, là bỏ đó đi chơi. Những lá cờ Tổ quốc được treo cao trên mái ngói đỏ tươi, bay phấp phới giữa bầu trời tạo nên không khí vui tươi, phấn khởi.

Có lẽ mùa xuân khiến cho không khí của mọi nhà trở nên ấm áp và an lành. Mặc dù thời tiết vẫn còn lạnh, sương đầu ngày còn lảng bâng bám kín trên cành cây nhưng nụ cười của mọi người luôn ở trên môi.

Ngày Tết, trẻ con háo hức, lựa chọn quần áo đẹp và mới nhất để mặc, để đi chơi, để chúc thọ ông bà. Đứa trẻ nào cũng kiếm cái áo có túi thật to và rộng để đựng bánh kẹo và tiền lì xì. Đó cũng là điều mà em mong đợi trong suốt những ngày Tết.

Những ngày 30, mùng 1, nhà nào cũng phảng phất khói hương nghi ngút, mùi bánh chưng thơm lừng. Năm nào cũng vậy, mẹ em cứ đến hai ngày đó lại làm thật nhiều món ăn ngon để cúng ông bà, tổ tiên. Mẹ bảo rằng ngày Tết ông bà sẽ về nhà, sẽ cùng ăn bữa cơm với con cháu và hơn hết để sum họp. Mẹ dặn ngày Tết phải ngoan thì người lớn mới lì xì nên trẻ con ngày Tết không có ai quấy rối, nghịch ngợm hết.

Bà con xóm làng ai cũng nhanh tay chọn cho mình một cành đào màu hồng tươi thắm có nhiều nụ hay những chậu quất sai trĩu quả. Vì đào báo hiệu Tết đến xuân về, có đào có quất mới có hương vị Tết.

Đêm giao thừa có lẽ là đêm mà người người nhà nhà xóm chợ quê em chờ đợi nhất. Tiếng pháo hoa nổ vang trời, tiếng reo hò âm ỉ và lời chúc nhau bình an. Em còn nhớ đêm giao thừa ý nghĩa nhất vào năm ngoái, mấy chị em tranh nhau đi hái lộc ở cây sung đầu làng. Đám trẻ con vặt trụi lá của cây sung ấy, đến sáng hôm sau mới thấy cây đã tả tơi. Vui ơi là vui!

Sáng mùng 1 Tết, mẹ thường bảo mấy chị em ở nhà, không được đến nhà ai, vì ở quê em có tục lệ như vậy. Hôm đó ai cũng dậy thật sớm, dù không phải làm gì hết. Nhưng vì đây là ngày đầu tiên của một năm mới, ai cũng háo hức và hi vọng những điều tốt đẹp sẽ đến.

Những mâm cơm ngày Tết rất đông vui và ý nghĩa, mọi người vui vẻ và đầm ấm bên nhau, kể cho nhau nghe dự định cho năm mới, còn trẻ con thì chỉ lo người lớn quên lì xì.

Tết ở quê em kéo dài đến tận mừng 10, vì mọi người bảo hết bánh kẹo mới hết Tết. Nhà nào cũng gói bánh chưng rất nhiều nên ăn không hết.

Bài tham khảo 3

Những ngày giáp Tết là những ngày mà em cảm nhận được sự chuyển động vừa nhanh vừa chậm chạp của thời gian và của mọi vật. Con phố những ngày gần hết năm cũ dường như gọi lên trong lòng người nhiều cảm xúc bồi hồi, xốn xang hơn.

Những ngày này, mọi người vội vàng sắp xếp công việc, dọn dẹp nhà cửa để chuẩn bị đón một năm mới với nhiều điều tốt lành và bình yên hơn.

Mẹ vẫn bảo khi năm cũ sắp qua, năm mới đang gõ cửa từng nhà thì không khí trở nên gấp gáp hơn, lòng người cũng tất bật hơn. Mọi thứ xung quanh chuyển động theo một quỹ đạo nhất định của nó, chỉ là lòng người tự cảm thấy nhanh hơn mà thôi.

Mọi lần con phố vào những ngày trời se lạnh thì mọi người sẽ thích được cuộn tròn trong chiếc chăn ấm áp ngủ một giấc thật say, thật yên bình. Nhưng ngày giáp Tết, mọi người lại chăm chỉ ra ngoài hơn, hít thở lấy không khí trong lành của năm cũ. Cảm nhận hết những điều cũ đang sắp trôi qua. Mọi người nô nức xuống phố với những chiếc quần áo sắc sỡ, ấm áp, miệng nói cười rôm rả.

Con phố trở nên đông đúc và vui vẻ hơn mọi ngày. Nhiều cửa hàng bày bán bánh kẹo, hoa quả, những cây đào, cây quất bỗng nhiên chật chội, kín cả lối đi. Lúc đấy, con phố chẳng khác nào một bức tranh đầy màu sắc sắc sỡ, nó khoác trên mình cả không gian và thời gian của năm cũ. Phiên chợ được họp ngay trên phố, mọi người thoải mái mua bán và trao đổi rất rôm rả.

Những chiếc xe chở những cây đào có màu hồng phớt rất đẹp chậm chậm chạy trên phố, cả những cây quất có quả sai trĩu quả cũng được bày bán khắp nơi. Mọi người nô nức chọn cho mình cây đẹp nhất mang về nhà trang trí, để có không khí tết hơn.

Có rất nhiều em nhỏ tíu tít theo chân bố mẹ ra phố. Khi các em thấy những chiếc bóng bay xanh đỏ đang bay chập chới cứ ngược mắt nhìn theo và tỏ ý muốn bố mẹ mua cho chúng.

Những cơn gió se sẽ lạnh của mùa xuân đã bắt đầu len lỏi, có một vài hạt mưa bay lất phất đọng lại trên từng tán lá, phủ lên những tấm áo mùa đông, phủ lên mái tóc của những người qua đường.

Các cô chú dọn vệ sinh đường phố đang tất bật với công việc của mình, quét dọn đường thật sạch sẽ để đón một năm mới nhiều niềm vui nhất. Nụ cười vẫn hiển hiện trên môi của họ, mặc dù phải làm việc vất vả cả ngày lẫn đêm.

Niềm vui của mọi người khi năm mới sắp đến khiến ai cũng có thể cảm nhận được, vì nó hiển hiện ngay trên gương mặt của mình.

Mọi cảnh vật và cả con người những ngày giáp Tết thật đông vui và nhộn nhịp. Cây cối bỗng nhiên xanh tươi hơn, con người trở nên vội vã để đón những điều mới mẻ đang ở phía trước.

Đề 6: Tả cơn mưa rào quê em

Bài tham khảo 1

Quê em là vùng đất nắng lắm mưa nhiều. Những cơn mưa đầu hè luôn mang lại sự tươi mát cho quê em. Chiều qua cũng có một cơn mưa như vậy.

Trời đang nắng to, khí trời thật ử dột, oi bức, không có tới một cơn gió nào thổi qua cả. Cây cối đứng im lìm. Nắng như cái lò "bát quái" phả xuống mặt đất. Hàng chuối xơ xác đứng rũ lá. Chú chó nhà em nằm dài ngoài hiên, thè cái lưỡi ra thở hừng hực vì không chịu được nóng.

Bỗng nhiên trời đang nắng đó mà tối sầm ngay lại. Ông mặt trời sợ gì mà trốn đâu mất. Thấy vậy lũ gà nhao nhác chạy vào chuồng vì tưởng trời sắp tối. Từ phía xa xa, em đã nghe thấy tiếng gió rào rào chạy lại. Mây đen cũng rủ nhau ùn ùn kéo đến. Mây như mang hơi nước nặng trĩu che kín đen cả một góc trời. Gió mỗi lúc một gập mạnh, bốc từng đám cát bụi mù mịt như tấp vào mặt người đi đường ran rát. Trên đường, người mỗi lúc một thưa dần. Ai cũng cố đạp thật nhanh để về nhà cho kịp khỏi ướt.

Rồi, sấm nổ đùng đoàng. Chớp như xé toạc bầu trời đen kịt. Mưa bắt đầu rơi lộp bộp trên mái tôn. Tiếng mưa loong boong trong chiếc thùng hứng nước, đồm độp trên phiến nứa, gõ chan chát vào tàu lá chuối.

Lúc đầu, ngoài trời chỉ một vài hạt lách tách, càng về sau mưa càng to. Nước như thể có bao nhiêu trên trời là đổ xuống hết cả. Cây bông bẽ lũ con đầu tròn trọc lóc múa may quay cuồng trong gió. Hàng cau nghiêng ngả như người say rượu. Ngoài vườn, những con ếch nhái thi nhau đuổi theo những con mồi bị vỡ tổ. Trên đường, lũ trẻ thi nhau đuổi chạy tắm mưa. Hai bên đường, loáng thoáng bóng người trú mưa. Chỉ một lúc sau, sân nhà em đã lưng nước.

Thế nhưng, chỉ một lát sau mưa đã tạnh dần. Lũ gà chạy ra kiếm mồi. Trời rạng dần. Những chú chim lại bay ra hót ríu ran. Bầu trời như cao và xanh hơn. Ông mặt trời ló ra, chói lọi trên vòm lá bưởi lấp lánh.

Mưa đã ngớt nhưng nước vẫn chảy từ mái nhà xuống ồ ồ. Những rạch nước nhỏ lênh láng trên khoảng vườn. Hết mưa rồi. Mọi người lại vội vàng đổ ra đường tiếp tục cuộc hành trình của mình.

Cơn mưa chiều qua đã làm cho đất trời quê em thêm sức sống mới. Nhờ cơn mưa này, lúa thêm tươi tốt. Em thầm nghĩ chắc năm nay quê mình lúa được mùa lắm đây.

Bài tham khảo 2

Trời đã vào hạ, những ánh nắng cũng trở nên chói chang hơn, không khí xung quanh thì nóng bức và rất oi ả. Mùa hạ cũng là mùa của những cơn mưa rào bất chợt, mưa đến mà mưa đi cũng chỉ trong chốc lát, không hề báo trước. Em rất thích những cơn mưa rào của mùa hạ, vì nó làm cho không khí bớt nóng bức, rửa trôi được những bụi bẩn, làm cho không gian sạch và tươi mát hơn.

Buổi chiều hôm nay, em và em trai của mình đang đùa nghịch ở sân thì bầu trời đột nhiên tối sầm lại, mây đen bắt đầu bao phủ bầu trời, làm cho trời tối đi nhanh chóng. Những cơn gió làm thổi tung đồng mùn ở góc vườn, lá cứng bị cuốn bay xào xạc. Trên sân những ngọn rom khô mẹ em phơi cũng bị thổi bay về một góc. Trời lóe sáng bởi những tia chớp, thi thoảng có những tiếng sấm rền. Em và em trai của mình vội vã chạy vào mái hiên đứng trú, cả hai chị em cùng nhau ngược nhìn lên bầu trời. Chỉ một

lúc sau, trời bỗng đổ mưa như trút nước, nước mưa rơi lộp độp xuống sân nhà em, tạo thành những bong bóng tròn trông rất đẹp mắt.

Mưa kèm theo cả những tia chớp lóe sáng trên bầu trời, trông rất đáng sợ. Mẹ em ra gọi cả hai chị em vào nhà cho khỏi ướt. Tuy hơi sợ hãi những tia chớp nhưng cả em và em trai đều rất thích đứng ngắm nhìn những hạt mưa, và nếu mẹ không gọi vào thì hai chị em vẫn còn thò tay ra ngoài mái hiên, hứng những hạt mưa lộp độp. Mưa làm cho mọi thứ trở nên vội vàng, khẩn trương hơn. Mẹ em vội vàng chạy tắt đèn nên đóng rèm khô góc sân, những chú gà cũng vội vã chạy về chuồng trú ẩn. Những chú ve dường như cũng đi trú mưa mà ngừng kêu làm cho không gian chỉ vang lên những tiếng mưa lộp độp. Những hạt mưa rơi xuống đất làm bắn tung tóe, em đứng ngoài mái hiên một lúc cũng bị ướt mất mấy quần. Em trai em thì hào hứng hát bài đồng giao:

“Mưa to lên cho gà nó đẻ

Cho trẻ nó chơi, cho tôi đi làm”

Chỉ một lúc sau cơn mưa đã tạnh, bầu trời trở nên trong xanh hơn, những đám mây đen bị cơn mưa mang đi mất tăm. Sau cơn mưa rào bất chợt ấy, không khí xung quanh thật mát mẻ, mọi vật dường như được khoác lên mình bộ quần áo mới đầy đẹp đẽ, mọi bụi bẩn cũng bị cuốn trôi. Khung cảnh sau mưa thật tuyệt vời.

Bài tham khảo 3

Hồi này chiều nào cũng vậy, trên mảnh đất miền Đông quê em cũng ào ào xuống một cơn mưa.

Từ phía đông, lúc đầu chỉ có đôi ba mảng mây đen mỏng nước xuất hiện. Rồi loáng cái, mây đen từ đâu ùn ùn dồn tới, che kín bầu trời. Cả một khối mây khổng lồ vùn vụt, vùn vụt lao tới như muốn úp chụp xuống mặt đất. Những tia chớp loảng ngoảng kéo theo từng tràng dài lẹt xẹt, ùng ùng vang dội. Từng bầy chim táo tợn bay đi tìm nơi trú mưa. Mấy chú chó đang thơ thẩn ngoài vườn chạy vội vào nhà. Gió thổi thốc tới từng đợt, từng đợt mang theo hơi lạnh.

Từ xa mưa bắt đầu giăng hàng đồ xuống như một tấm phông khổng lồ mỏng và sẫm đục chắn ngang cả một vùng trời đất. Tiếng mưa rào rào lúc đầu còn nhỏ sau rõ dần, rõ dần rồi ào ào ngay trước mặt. Những nọc tiêu gõ đùng đùng, những cành cây phe vạt vò

trong gió trong mưa. Cành lá xùm xòa của cây bơ như cái ô không lồ sừng sững che cho thân cây. Mưa hòa cùng gió, tung oánh khắp nơi. Những sợi dây mưa dạt dạt quất chéo. Mưa tuôn sôi xả. Mưa gõ lộp độp trên tàu lá chuối. Mưa nhảy múa trên mái nhà. Mưa sủi bong bóng trên sân. Mưa gập bẻ cả vườn. Sấm và chớp hòa nhau đốc thúc cho mưa mau hơn, dày hơn.

Mưa đến đột ngột và cũng tạnh đột ngột. Đang ào ạt đấy, mưa bỗng thưa đi dần rồi tắt luôn. Sau mưa cây cối như sáng bóng, cỏ cây tươi tỉnh như con người ngày nào cũng được tắm gội một lần. Nước rút rất nhanh trong lòng đất đem lại cái mát cho gốc rễ.

Mưa đem nguồn nước và cái mát đến cho cây cối, cho muôn vật, cho mọi người để xua đi cái oi nồng.

Đề 7: Tả đêm trăng đẹp ở quê em

Bài tham khảo 1

Thiên nhiên tươi đẹp đã ban tặng cho chúng ta bao nhiêu vẻ đẹp kì thú, say mê lòng người. Nhưng có lẽ ánh trăng là món quà tuyệt diệu nhất, quý hoá nhất do tạo hoá ban tặng.

Khi màn đêm buông xuống, bóng tối mờ nhạt dần dần bao trùm khắp làng xóm. Những ngôi sao hiện lên mờ ảo rồi sau đó rõ dần. Chẳng bao lâu mặt trăng đã bắt đầu lộ rạng to, tròn như chiếc mâm bạc đặt trên bầu trời trong vắt, thăm thẳm cao. Ánh trăng bàng bạc nhuộm khắp cây cối, ao hồ. Mặt sông mỉm cười vì thấy mình đẹp hơn khi mặc bộ đồ tím có vầng trăng sáng và có hàng ngàn ngôi sao lấp lánh như được rắc bạc. Cỏ cây hoa lá lặng im, yên lặng như thấy hết được vẻ đẹp của đêm trăng hôm nay. Luỹ tre được ánh trăng soi vào thì đẹp hơn lên và như cảm nhận một thứ mà ánh trăng ban tặng cho mình, những hàng tre lại ca lên khúc nhạc đồng quê du dương và êm đềm biết mấy! Thảm lúa vàng dập dờn trước gió nhấp nhô gợn sóng như từng lướt sóng nối đuôi nhau đến tận chân trời. Sao mà cảnh đêm trăng lại im ắng tĩnh mịch đến vậy! Lũ côn trùng cất tiếng kêu ra rả như viết lên khúc nhạc về đêm. Cây lá như được rắc lên nhưng hạt vàng từ trên trời rơi xuống vậy. Hương lúa tạo với hơi sương tạo nên hương thơm nhẹ dịu khó tả. Lác đác vài anh chị thanh niên đi dạo và ngắm trăng, họ cười nói râm ran và còn có các ông bà lão đi tập thể dục chi khoẻ người cũng tâm sự nho nhỏ thì

thâm. Lũ trẻ con nô đùa đầu làng vui vẻ, âm ỉ cả xóm, đang chơi oẳn tù tì, nhảy dây, chôn tìm... Mọi người tập nập ngược xuôi như một ngày hội dưới trăng vậy. Già trẻ, gái trai ai về nhà ấy chuẩn bị nghỉ ngơi sau một ngày làm việc mệt nhọc.

Một đêm trăng tuyệt đẹp! Cảm ơn tạo hoá đã khéo tạo ra và ban tặng cho con người.

Bài tham khảo 2

Trời vừa xế bóng, trăng đã lên rồi. Ánh trăng ban đầu rất yếu, tưởng chừng như không đủ sức để đánh đuổi mặt trời, nhưng chỉ một lát sau nó dần dần lan toả khắp không trung và trở thành thứ ánh sáng chính của bầu trời.

Đêm Trung Thu năm nay, trời không có một gợn mây, chỉ thấy trăng và ngàn vạn ngôi sao nhỏ bé. Ánh trăng không như mặt trời, nó không chói chang và đầy vẻ hung hãn, mà nó rất dịu dàng và dễ chịu, soi sáng vạn vật. Ánh trăng soi xuống dòng sông nhỏ, sông liền chớp lấy thứ quà tặng mà hằng ngày đã ban xuống cho nhân gian. Hình như cây cỏ, hoa lá cũng muốn thưởng thức ánh trăng, chúng xoè những bàn tay đủ kích cỡ để đón lấy thứ của quý trời cho. Ô kìa! Ai thế nhỉ! Thì ra là chú cuội nổi tiếng nói dối đang ngồi gốc cây đa đây mà, có lẽ chú đang cười rất tươi để mừng ngày Tết Trung Thu vui vẻ này.

Ngắm bầu trời, cây cỏ một hồi, bỗng em chợt nghĩ đến nếu có không có trăng sao thì thế nào? Hẳn là khắp không trung chỉ có một màu đen tĩnh mịch, quang đặng, lạnh lẽo và tối tăm. Sẽ không còn cảnh vui chơi, rước đèn tập nập, mà chỉ thấy sự trống trải đến lạ lùng.

Đề 8: Tả một trận lụt quê em mà em đã chứng kiến

Từng ngày, từng ngày, đồng bào miền Trung đang phải gánh chịu hậu quả do bão lũ gây ra. Trận lũ năm hai nghìn là một trong những trận lũ có sức công phá mạnh mẽ nhất trong thập kỷ qua.

Bầu trời tối sầm, mưa không ngớt, xung quanh toàn một màn nước trắng xóa. Đó là cảnh tượng của những nơi trận lũ diễn ra. Tất cả những gì ở nơi đây bao trùm một thứ gì đó đơn điệu mà ẩn chứa bao nguy hiểm cùng với màn trắng của nước là màu xanh của ngọn cây, những cây cỏ thụ đám dương đầu với dòng nước lũ và những mái ngói nhấp nhô - nơi duy nhất để người dân bám trụ. Mọi người từ cụ già đến trẻ em đều

sống trong tâm trạng lo lắng, hoang mang, lo sợ, làn da xám đi vì lạnh. Có những đứa trẻ mới sinh ra mới vài tháng, cơ thể như không còn chút sinh lực. Họ sống trong tình trạng thiếu thốn không điện, không thức ăn, nước uống. Nhiều thanh niên đi mò trong biển nước những cây lúa còn sót lại một cách vô vọng.

Chính phủ đã kêu gọi tinh thần "lá lành đùm lá rách". Đây đây, những chiếc xuồng cứu trợ màu da cam tươi cười đến với nhân dân. Rồi cả những chiếc trực thăng cũng được huy động, dù chỉ là những gói mì nhỏ bé nhưng trong đó chan chứa tất cả tình cảm của nhân dân khắp mọi miền hướng về miền Trung thân yêu. Màu áo xanh của bộ đội, của thanh niên tình nguyện; màu áo vàng của các chiến sĩ công an ngày đêm gắn bó với bà con vùng lũ. Nhân dân lấy lại tinh thần và sức lực, dũng cảm vượt qua những tháng ngày gian khổ. Trên những mái nhà ẩm ướt, khói đã bốc lên và nhờ những gói mì và hạt gạo ít ỏi đó mà đôi môi con trẻ trở lại hồng hào. Những chiếc bè đỏ dập dềnh chờ đợi một điều kỳ diệu.

Trận lũ đã đi qua nhưng nó để lại bao cảnh thương tâm. Người nông dân "bán mặt cho đất, bán lưng cho trời", không quản ngại "một nắng hai sương" giờ lại tay trắng. Nhà cửa, ruộng vườn, trâu bò đất trôi theo dòng nước lũ. Chỉ mới tháng trước ở đây còn là một khu dân cư đông đúc mà bây giờ đã là bãi đất bằng. Không chỉ có thế, trận lũ còn cướp đi bao sinh mạng người vô tội. Bao gia đình lâm vào cảnh "tan đàn sẻ nghé": đứa trẻ mất đồ hoe gọi cha, người vợ mất chồng, người mẹ mất con. Tôi có thể nhìn rõ gương mặt bạo tàn và nụ cười nham hiểm của Thủy Tinh độc ác. Hấn cười trên nỗi đau khổ của người khác, tiếng cười nghe thật ghê rợn. Những hòm ủng hộ đồng bào lũ lụt ngày ngày vẫn được ăn no để làm vui đi phần nào đau khổ của người dân nhưng có một điều chắc chắn rằng: nỗi khổ mất đi một người thân là không gì bù đắp được.

Cơn lũ dữ rồi cũng qua đi. Cuộc sống của người dân dần trở lại nhịp thường ngày nhưng nỗi lo âu, pháp phông thì vẫn còn đó. Còn tôi, tôi nghĩ rằng trí thông minh do tạo hóa ban cho con người, vậy chúng là sẽ dùng nó để chế ngự thiên nhiên. Tuy nhiên, vẫn còn một câu hỏi mà tôi chưa trả lời được: "Đến khi nào nhân dân ta mới không phải chịu hậu quả của nước lũ, đến khi nào trận lũ như năm 2000 mới không tái diễn?".

các em tham khảo thêm bài viết tả một trận lụt quê em mà em đã chứng kiến: Văn mẫu lớp 6: Tả một trận lụt quê em mà em đã chứng kiến

Đề 9: Tả một lễ hội ở quê em

Vào đầu tháng ba âm lịch là quê em ai nấy đều rộn ràng chuẩn bị đi dự lễ hội Phủ Giầy. Theo bố em kể lại thì hàng năm cứ đến ngày mùng 6 tháng 3 âm lịch là ngày tưởng nhớ Công chúa Liễu Hạnh ở làng Kim Thái, Vân Cát, Vụ Bản, cách làng em khoảng 10 cây số. Sáng nay cả nhà dậy rất sớm, ăn cơm hầy còn tối đất để chuẩn bị đi lễ hội. Mọi người ăn mặc rất chỉnh tề, bố em thì mặc áo the, khăn đóng, mẹ em mở hòm lấy cái áo cưới từ ngày xưa, ngày xưa ra mặc trông trẻ hẳn ra. Em và bé Ti thì "diện" bộ đồ mới nhất.

Ra đến đường cái đã thấy từng đoàn người, vừa đi vừa cười nói vui vẻ, gia đình em cũng nhập bọn đi cho vui chân. Khoảng 8 giờ thì đến Phủ Dày. Chao ơi, mọi con đường đi vào đền thờ chính đều đông nghịt những người, ô tô, xe máy bóp còi inh ỏi nhưng cứng không thể chạy nhanh được vì đường tuy rộng nhưng hàng hóa bày ra hai bên đường làm tắc nghẽn lối đi. Có lúc mẹ em phải bế bé Tin lên để len qua chỗ đông, còn em phải nắm chặt tay bố kéo bị lạc.

Đến trước ngôi đền chính đông nghịt những người ăn mặc khăn áo sắc sỡ, vừa đi vừa múa hát. Đền chính là một dãy nhà đồ sộ có ba gác chuông, càng đi vào sâu càng thấy cảnh uy nghiêm, lộng lẫy những đồ thờ sơn son thếp vàng rực rỡ ẩn hiện trong khói hương nghi ngút.

Thật ra em không thể nhìn thấy hết được quang cảnh của đền thờ trên khu đất rộng, bố dắt đi đến đâu em biết đến đấy, qua những đồ vật trang trí khác hẳn với nhà mình. Cho nên lúc đầu bước vào là nhìn thấy cái gì cũng lạ.

Sau khi ở đền chính ra, bố em dẫn chúng em đến thăm khu lăng mộ của bà Chúa. Ôi thật là đẹp, bố em kể rằng trước kia bà báo mộng cho vua sinh hoàng tử, cho nên nhà vua đã cho mang đá ngũ sắc và nhiều gỗ quý ở Huế ra xây dựng thành một lăng tẩm rất to lớn và đẹp.

Chỉ cách xa một khu đất, người ta luôn xây ở đó một hình tháp cao đồ sộ, có chữ bằng đồng: "Tổ quốc ghi công" trên ngọn lửa cũng khắc chạm bằng đồng, để ghi nhớ công ơn liệt sĩ đã hi sinh cho nền độc lập của quê hương, đất nước.

Trước khi ra về chúng em còn được vào làng Kim Thái xem ngôi đền nhỏ, nhưng bên cạnh đó có cây chuối thần mà trước đây vài năm nó nở ra buồng có từ 120 đến 150 nải.

Đi qua đây chợ bán hàng bố em mua cho hai anh em mỗi đứa một cái trống ếch, đánh kêu "bông bông" rất vui tai. Ra về đi được một quãng xa em còn quay lại nhìn phong cảnh Phủ Dầy sao mà nguy nga, đồ sộ đến thế.

Như vậy là đã bao đời nay những người thợ nề, thợ mộc đã góp công xây dựng nên một khu di tích lịch sử về bà Chúa Liễu Hạnh, và là vẻ đẹp của quê hương Nam Định mà nhiều người đi xa thường nhớ tới.

Đề 10: Tả buổi sáng trên phố em sống

Trời vừa rạng sáng đã nghe tiếng chân người chạy thành thịch, tiếng xe cộ đi lại ngược xuôi bấm còi inh ỏi, báo hiệu một ngày mới bắt đầu.

Phố Hàng Thiếc, nơi gia đình em ở là một khu phố cũ, đường hẹp và ngắn. Ngay ở đây bắt đầu rất sớm và kết thúc thì rất muộn. Đường phố trong buổi sáng đủ các tầng lớp, già, trẻ, gái, trai không thiếu một lứa tuổi nào. Các cụ già tập những đường quyền nhẹ nhàng, các anh thanh niên thì chạy bộ huỳnh hục như các vận động viên, các bạn nhỏ tuổi hơn thì tập bài thể dục buổi sáng. Phía đông mặt trời từ từ lên cao, những sinh hoạt thường ngày bắt đầu. Thoạt tiên là tiếng rao của các bà hàng quà: "Ai xôi đây!", nhìn "Bánh khúc đây!"...

Từ các quầy hàng bên đường, tiếng cửa sắt thu lại roàn roạt. Chỉ một loáng sau, đường phố đã đông vui nhộn nhịp. Đầu phố là các cửa hàng gò hàn tôn thiếc, trước cửa bày la liệt, nào xô nào chậu, nào mâm... Bác thợ cả đeo cặp kính cận có gọng buộc bằng dây đai, bác sửa chìa khóa, đi dọc phố tìm khách... Dưới lòng đường mỗi lúc một nhộn nhịp xe cộ đi lại xe đạp, ba gác, xích lô, hon đa...

Nhiều nhất là tụi học trò chúng em lũ lượt đến trường đi thành hàng một, hàng hai trên vỉa hè. Còn các chú công nhân, các chị mẫu dịch viên thì đạp xe đạp, ai cũng gò lưng đạp vội vàng cho kịp giờ làm việc. Đoạn đường giữa phố bỗng nhiên bị ngăn lại. Thì

ra mọi người đang nhường đường cho các cháu mẫu giáo đang được cô giáo dắt tay qua đường để vào trường học. Nắng dần lên, chan hòa khắp phố phường. Những nóc nhà cao cao đổ bóng trên đường phố. Gió xôn xao, hàng cây bàng đứng hai bên đường rung rinh như vẫy chào khách đi đường.

Mỗi buổi sáng như thế em càng thêm yêu cuộc sống bình dị và sôi động ở khu phố em.

Đề 11: Tả cảnh sinh nhật của bạn mà em nhớ nhất

Chắc hẳn các bạn ai cũng đã từng tham gia một hoặc nhiều bữa tiệc sinh nhật của bạn hoặc người thân. Vào thứ Bảy tuần trước em cũng đã tham gia một bữa tiệc sinh nhật của bạn cùng lớp. Bữa tiệc rất vui và đã để lại trong em và các bạn nhiều kỉ niệm sâu sắc.

Bạn ấy tên là Lan, trước hôm sinh nhật bạn có đưa cho mỗi bạn trong lớp một cái thiệp sinh nhật trong đó có ghi rõ thời gian, địa điểm diễn ra buổi tiệc. Các bạn trong lớp ai cũng háo hức chờ đón. Sau khi buổi học ngày thứ Sáu kết thúc, chúng em đã thống nhất thời gian để cùng nhau đến nhà bạn Lan.

Riêng em, buổi tối hôm đó em đã nhờ mẹ đưa đi và mua một món quà ưng ý nhất để làm quà tặng cho bạn. Buổi sáng thứ Bảy, các bạn trong lớp tập trung tại địa điểm đã thống nhất và xuất phát đến nhà Lan, khi đến nơi đã có rất nhiều bạn ở đó, trong đó có một số là bạn thân của Lan và các bạn tuy không học cùng lớp nhưng ở gần nhà đến sớm giúp Lan chuẩn bị đồ cho buổi tiệc. Bạn thì rửa cốc chén, bạn thì rửa hoa quả, mỗi bạn một việc. Nhìn thấy các bạn trong lớp đến, Lan vội chạy ra đón các bạn vào nhà. Khi mọi người đã đông đủ, mọi thứ đã được chuẩn bị xong, buổi tiệc sinh nhật chính thức bắt đầu. Các bạn cùng ngồi quây quần thành một vòng tròn, bánh ga tô với mười ngọn nến sáng lung linh tượng trưng cho mười tuổi đã sẵn sàng. Trên bánh có ghi dòng chữ "Chúc mừng sinh nhật Lan tròn Mười tuổi". Mọi người cùng hát vang bài hát "Chúc mừng sinh nhật" như lời chúc mừng gửi đến Lan.

Đề 12: Tả một cảnh thiên nhiên mà em yêu thích nhất

Mùa thu đến gợi lên trong lòng ta bao cảm xúc. Nhưng có lẽ, những cơn gió mùa thu khiến lòng người xao động nhiều hơn cả.

Gió mùa thu mềm mại như một dải lụa khẽ lùa qua tán lá làm cho mọi vật bừng tỉnh. Dải lụa ấy mang một chút hơi sương mềm mại làm thức tỉnh những tâm hồn lãng mạn. Chúng khẽ làm lay động những bông hoa còn chớm sắc hồng và đem đến bụi màu như ai đó rắc bột lân tinh lên các cánh hoa. Gió đưa mùi hương mát nhẹ của hoa trái lên đường phố mang mùi hương của bát phở Hà Nội, đưa mùi hương ngọt ngào của hơi sương đến bên những hàng liễu rủ như mái tóc của các cô thiếu nữ.

Những tia nắng mỏng manh vừa tan trong sương sớm vội ủa lấy gió, nhờ gió chở đi đổ rắc bột màu kỳ diệu lên vạn vật. Chiếc lá vàng bay bay trên phố, nàng gió xuất hiện đưa lá đi chơi và rồi từ từ trả lá nhẹ nhàng về mặt đất. Gió mùa thu không giống với gió oi bức của mùa hè và cũng không giống gió lạnh tê tái của mùa đông mà gió nó khẽ se se, lành lạnh mơn man những làn da nhạy cảm. Gió như một sợi dây mỏng manh kết duyên cùng trời đất. Dải lụa ấy xua tan cái nóng nực của mùa hè và làm tâm hồn ta tỉnh lại. Gió làm cho làn sương mỏng rung lên và hiện ra với muôn hình muôn vẻ.

Gió thu làm cho cảnh vật và con người hoà quyện lại với nhau tạo nên một thế giới lung linh, huyền ảo, đầy màu sắc.

Các em tham khảo thêm Văn mẫu lớp 6: Tả một cảnh thiên nhiên mà em yêu thích nhất

Đề 13: Tả lại một buổi lao động ở trường em

Tháng nào trường em cũng tổ chức một buổi lao động tập thể để làm đẹp cho trường hoặc góp phần tô điểm quê hương. Buổi trồng cây phủ xanh đồi trọc hôm nay cũng nhằm mục đích ấy.

Từ chiều hôm trước, các lớp phó phụ trách lao động đã tới vườn ươm của xã nhận cây giống và lên đồi nhận phần đất chia cho lớp mình. Chúng em biết rằng buổi lao động này tuy vất vả nhưng có ý nghĩa nên ai cũng chuẩn bị chu đáo để hoàn thành công việc được giao.

Sáng hôm sau, mấy bạn cùng tổ rủ em đi thật sớm. Tuấn giục em:

- Hùng ơi! Đi thôi!

Em cầm bình tưới và vác cuốc chạy vội theo các bạn. Tiếng cười, tiếng nói rộn rã khuấy động cả một vùng quê yên tĩnh. Chúng em nối đuôi nhau thành một hàng dài. Bạn Kiên giương cao cờ đỏ dẫn đầu trông có vẻ khí thế lắm.

Tới nơi, nghe thầy hiệu phó phổ biến xong, chúng em bắt tay ngay vào việc. Cứ theo nhát cuốc đánh dấu từ trước, chúng em đào hố. Miệng hố to bằng miệng thúng, lòng hố sâu khoảng bốn tấc. Đất đồi rắn lắm. Phải đào hố rộng rồi đầm đất cho tơi thì cây non mới mau bén rễ. Khắp nơi vang lên tiếng cuốc. Bạn Tuấn khỏe nhất lớp. Cứ bỏ một nhát cuốc là Tuấn lại lật lên một tảng đất khá lớn khiến chúng em phải trầm trồ khen ngợi.

Đào xong hố nào, chúng em đặt cây vào hố ấy. Các bạn nữ nhẹ tay vun đất quanh gốc rồi cắm một chiếc cọc nhỏ bên cạnh, cột chặt vào cho cây khỏi đổ. Xong xuôi, chúng em tưới cho mỗi cây một gáo nước.

Nắng đã lên cao, ai nấy đều thấm mệt. Một hồi còi vang lên, chúng em nghỉ giải lao. Các bạn nữ ngồi nép dưới bóng mát của những bụi cây. Các bạn nam tìm cỏ gà chơi chơi gà. Tiếng cười vang rộn cả khu đồi.

Nghỉ giải lao xong, công việc lại tiếp tục. Đến trưa thì cả ngọn đồi đã phủ kín những cây bạch đàn non tơ. Chẳng bao lâu, cây sẽ lớn lên thành một khu rừng xanh tươi, làm cho quê hương em thêm đẹp. Buổi lao động hôm nay thật bổ ích, để lại trong em một ấn tượng khó quên.

Đề 14: Tả cảnh Hồ Gươm

Cứ nói đến Hồ Gươm là em lại nhớ đến bài học lịch sử về giai thoại vị anh hùng trả lại kiếm cho thần Kim Quy. Tên gọi Hồ Gươm hay Hồ Hoàn Kiếm xuất phát từ đây.

Hồ Gươm nằm ở trung tâm Thủ đô Hà Nội. Mặt hồ trong như tấm gương soi hình bầu dục. Giữa hồ, trên thảm cỏ xanh rờn Tháp Rùa nổi lên uy nghiêm. Có lúc hồ trong veo như tấm kính, phản chiếu cảnh trời xanh mây trắng. Trên bờ hồ, dưới những tán lá cây phượng vĩ là những chiếc ghế đá mà sau những buổi chiều đi học về em cùng các bạn ngồi đó để khoe điểm với nhau. Khi hè về, tiếng ve râm ran hòa lẫn tiếng chim trong các lùm cây tạo thành một bản hòa tấu kéo dài.

Buổi sáng, khi ông mặt trời thức dậy chiếu những tia nắng đầu tiên xuống, mặt hồ như được dát vàng. Xa xa, cầu Thê Húc cong cong, màu đỏ son như chiếc lược đòi mồi. Đó là đường vào đền Ngọc Sơn, một di tích lịch sử nổi tiếng của Thủ đô. Trên cầu, em đã cùng chị gái thả những hạt cơm cho cá. Mỗi khi mưa, mặt hồ lại lăn tăn gợn sóng gọi cho em nhớ cảnh cá đớp mồi. Những "chị" liễu ở gần đó rũ mái tóc dài thướt tha xuống mặt đất như đang chải chuốt. Những "anh" cò thẳng đứng, cao vút như muốn vươn tới trời cao. Vào những ngày hội hồ lung linh, rạo rực giữa muôn ngàn ánh đèn màu. Mọi người vui mừng ca hát, reo hò.

Em cùng mẹ đến ngồi trên nhà hàng nổi ở mặt nước, đó là nhà hàng Thủy Tạ. Cách đó không xa, một tòa nhà lớn mọc lên, đó là Bưu điện thành phố. Trên nóc nhà, chiếc đồng hồ lớn ngân nga điểm giờ. Lan tỏa đâu đây, mùi hương dịu dịu của những bông hoa sữa đậu xuống vai áo người đi đường. Thảo nào, cái Hương bạn em cứ chun mũi vào hít lấy hít để như muốn tận hưởng cái giây phút kì thú ấy.

Mai đây dù có đi xa, em cũng không thể nào quên được Hồ Gươm với mùi hương hoa sữa quen thuộc, nơi đã gắn bó với em trong suốt quãng đời thơ ấu với bao kỉ niệm đẹp.

Đề 15: Tả một loại hoa mà em thích nhất

"Trong đầm gì đẹp bằng sen

Lá xanh bông trắng lại chen nhị vàng

Nhi vàng bông trắng lá xanh

Gần đầm mà chẳng hôi tanh mùi bùn."

Giữa đầm ao lầy lội, nhưng cánh hoa sen vươn lên rạng rỡ chen cùng những ô lá xanh. Đó là loài hoa mà em rất thích. Hoa sen đẹp giản dị nhưng nó lại tượng trưng cho sự thanh tao, tinh khiết. Hoa sen có hai màu trắng và hồng. Hoa nở nhiều vào mùa hè, màu hoa rất nhạt, dù là màu hồng thì cũng chỉ phơn phớt nhất ở đầu cánh. Ngó sen dài, đưa hoa vươn cao khỏi mặt nước, kiêu hãnh khoe hương sắc giữa trời đất mênh mông. Những cánh sen lay lay trong gió trông thật xinh đẹp, một vẻ đẹp mỏng manh như người thiếu nữ. Lá sen tròn màu xanh sậm, nổi rõ từng đường gân, trôi lênh bênh giữa mặt nước như chiếc thuyền của những người tí hon.

Em đặc biệt thích loài sen hồng. Búp sen tròn, chụm lại ở đầu như quả đào, cánh ngoài phớt màu xanh. Búp sen chỉ hé nở thì đã nghe thoang thoang trong gió mùi hương nhẹ nhẹ, lưu luyến. Hương sen dai, lâu tan nhưng nồng đậm mà dịu dàng, đầm thắm. Cánh hoa mỏng, miệng như lụa, xếp thành từng lớp. Khi hoa nở, những cánh hoa bung xòe phô ra đám nhị vàng lấm tấm bụi phấn. Những cánh hoa khum khum như những bàn tay nâng niu gương sen bọc trong đám như vàng như giữ gìn một viên ngọc quý giá. Gương sen màu vàng nhạt, nhỏ như chiếc nút bấc, mặt gương lốm đốm những chấm đen lớn theo ngày tháng, trở thành những hạt ngọc của hoa, là hạt giống của những thế hệ tương lai.

Hoa sen làm đẹp cho những ngôi nhà, làm dịu đi cái nóng oi nóng của mùa hè. Người ta còn ướp trà trong những búp sen, làm cho vị trà thêm thơm, thêm đậm. Hoa sen tượng trưng cho sự kiên cường thanh cao của người quân tử, mang trong mình những phẩm chất cao quý, tốt đẹp nhất của dân tộc Việt Nam, chính vì vậy mà nó được nhiều người bầu chọn làm quốc hoa của nước ta.

"Trong đầm gì đẹp bằng sen

Tháp Mười đẹp nhất bông sen

Việt Nam đẹp nhất có tên Bác Hồ."

Hoa sen còn gợi nhắc cho em nhớ đến Bác Hồ, vị chủ tịch đáng kính của nhân dân ta cùng những phẩm chất tốt đẹp nhất của người Việt Nam. Người là tấm gương sáng cho chúng em học tập và noi theo.

Đề 16: Tả cánh đồng lúa chín quê em

Một buổi sáng chủ nhật đẹp trời, em cùng mẹ đi bẻ ngô. Cánh đồng quê em gần thị trấn Phú Lễ cách Hà Nội chưa đầy bốn mươi cây số. Cánh đồng làng em khá rộng: từ làng ra tới đường quốc lộ xa hơn một cây số và chạy dài theo đường quốc lộ gần hai cây số. Đất đai màu mỡ và tinh thần lao động cần cù đã khiến đồng ruộng quanh năm xanh tươi, bốn mùa đều có nhiều thóc, đậu, ngô, khoai...Lũy tre dày bao bọc quanh làng. Ra khỏi làng là những đầm sen. Mùa này sen đang lụi nên trông đầm rộng hẳn ra. Kế đó là những ruộng lúa. Từng thửa ruộng to nhỏ khác nhau, mảnh hình chữ nhật mảnh hình thang. Lúa đang thì con gái đã cao quá bờ nên nhìn xa chỉ thấy một màu

xanh mơn mớn. Sau gần chục ngày mưa phùng gió bắc rét căm căm, trời mùa đông hôm nay tạnh ráo, quang quẻ và chỉ se se lạnh. Nắng vàng trải nhẹ. Gió đùa vui cùng cây lúa. Đó đây những cây bóng mát cao lớn điểm xuyết trên thảm lúa mênh mông. Ở một vài thửa ruộng, lác đác đã có mấy người làm cỏ, be bờ. Mấy chú cò bay ngang, màu trắng lấp lóa trong nắng. Mùa này vùng ruộng sâu trồng được lúa nhưng vùng cận chỉ trồng hao màu. Đậu xanh, đậu đen chạy dài theo luống. Thân cây thấp, cành lá đu đưa nhẹ vẫy chào người qua lại. Những vòng khoai lùm xùm. Nhìn gần mới thấy những dây khoai còn nhìn xa, chỉ thấy một màu xanh lam hoặc tím tím của lá, tùy theo từng giống khoai. Mấy bà mấy chị đang vun luống cho đậu, cho khoai cười nói vui vẻ. Một đàn chim sâu sà xuống vừa xới để kiếm ăn. Gần đường quốc lộ là những vạt ngô cao quá đầu em. Thân cây mập mạp, bắp ngô bám theo thân, mỗi cây chừng hai, ba bắp. Bắp thon dài lớp áo ngoài xanh bóng, chòm râu hung hung mượt mà là còn non. Bắp mập chắc, lớp áo ngoài đã bằng bạc, chòm râu đã sẫm và hơi rũ là vừa ăn. Một bầy chim lích chích trong bãi ngô. Tiếng xe ô tô ầm ỉ và tiếng còi xe pin pin từ đường quốc lộ vọng tới. Sự chuyển mình nhanh chóng của cả một vùng với con đường cao tốc lườm lượp xe cộ ở gần đó và những căn nhà nhiều tầng đua nhau mọc lên đã dôi tới làng quê. Theo đà đổi mới của đất nước, cánh đồng quê em cũng đang thay đổi, một sự đổi thay âm thầm và mãnh liệt.

Em yêu tha thiết cánh đồng quê em và tự hào về bước chuyển mình của quê hương em.

Đề 17: Tả một bác nông dân đang cày ruộng

Nhắc đến bác nông dân, em nhớ đến bác Sáu ở gần nhà Ngoại. Bác là một nông dân cần cù, chất phác. Chuyên đi cày thuê kiếm cơm, nên bác là người sử dụng cày rất thành thạo. Em biết được bác là nhờ hôm Trung thu về thăm Ngoại.

Hôm ấy, trên đường về, em đi qua một cánh đồng rộng mênh mông. Em đang ngồi trên xe mà lòng nôn nao mong chóng về gặp Ngoại. Nhưng oái ăm thay, giữa đường xe bị hỏng nên em phải đi bộ qua con đường khá dài. Chính trên đoạn đường này, em được làm quen với bác Sáu. Bác trạc năm mươi tuổi, thân hình cường tráng, vạm vỡ, rắn chắc. Gương mặt bác nông dân hơi khắc khổ, nước da sạm nắng, tay chân chắc nịch, quần xắn tận đầu gối, đôi tay đang nhanh nhẹn điều khiển cặp trâu. Một tay bác nắm sợi dây thừng và chuôi cày, còn tay kia nắm cái roi mây dài đánh vào mông trâu.

Trời nắng to, mồ hôi ra đầm đìa. Miệng bác kêu "Ví thá, ví thá..." làm em thấy lạ tai quá. Hai con trâu đi chậm chậm vì phải kéo cả lưỡi cày lật bao nhiêu lớp bùn đất. Những đường cày thẳng tắp như kẻ sẵn, chạy dài từ bờ này sang bờ kia trông thật đẹp mắt.

Khi cày được gần một nửa đám ruộng, bác nghỉ giải lao bước đến dưới cây phi lao nằm gác chân lên tảng đá nhỏ, lim dim đôi mắt nhìn trời. Hai con trâu được bác cời ách ra đang tự do gặm cỏ ở góc ruộng. Nhìn bác nằm nghỉ thoải mái dưới bóng râm, lòng em dấy lên một niềm cảm phục. Một nắng hai sương bác và bao nhiêu những người nông dân như bác quanh năm phơi mình trên đồng ruộng để làm ra hạt gạo nuôi sông con người.

Đề 18: Tả lại một cảnh bác sĩ chăm sóc bệnh nhân

Bệnh viện là nơi em ghét tới nhất! Thế nhưng sau khi nhìn thấy cảnh bác sĩ chăm sóc bệnh nhân em đã thay đổi suy nghĩ đó và có một cái nhìn khách quan hơn về bệnh viện.

Vì chủ quan mà em đã bị cảm lạnh. Em được bố mẹ đưa tới bệnh viện gấp vì bệnh tình của em khá nghiêm trọng. Phòng em nằm có tới tám bệnh nhân, phần lớn đều các bạn trạc tuổi em. Nhưng ba mẹ em rất yên tâm khi biết em sẽ được bác sĩ Mạnh Hùng điều trị.

Bác sĩ Mạnh Hùng nổi tiếng là chữa bệnh rất giỏi. Năm nay, bác sĩ đã ngoài năm mươi tuổi, dáng người to lớn nhưng tác phong làm việc rất nhanh nhẹn. Mái tóc của bác đã điểm bạc, đôi mắt bác lấp lánh sau tròng kính trắng. Bộ áo khoác dài màu trắng tuy đã cũ nhưng rất sạch sẽ. Bàn tay của bác tuy to nhưng lại rất mềm và mát. Mỗi lần nghe giọng bác nói chuyện với bệnh nhân, em cảm tưởng như giọng nói của một người cha vừa dịu dàng, vừa ấm áp.

Bác luôn đến từng giường khám và theo dõi sức khỏe cho từng bệnh nhân. Bác đặt tay lên trán em, để một lúc rồi ân cần nói: "Hôm nay, cháu đỡ sốt nhiều rồi đấy. Chịu khó uống thuốc cho mau khỏi. Vài hôm nữa cháu có thể xuất viện, trở lại đi học nhanh thôi. Đừng lo lắng gì cháu nhé!". Rồi bác quay sang giường kế bên hỏi bạn Long bị sốt xuất huyết: "Tối qua cháu ngủ có ngon không? Có còn đắng miệng nữa không?". Bác lật áo Long lên, áp ống nghe vào tai, vẽ mặt chăm chú suy nghĩ. Rồi bác ấn nhẹ tay lên vùng

bụng, bắt mạch cho Long. Một hồi sau, thấy gương mặt bác vui vẻ hẳn lên. Bác bảo Long: "Cháu uống nhiều nước cam vào, chỉ độ vài ngày nữa là khỏi thôi.

Cứ thế, bác sĩ Mạnh Hùng ân cần, tận tụy với tất cả mọi người, bệnh nhân hết thầy đều tin tưởng vào bác sĩ. Ai cũng nói bác sĩ xứng đáng với danh hiệu thầy thuốc như mẹ hiền.

Em cảm thấy bác sĩ Hùng thật là tốt bụng! Nhờ có bác tận tình chăm sóc mà em mới mau chóng hồi phục. Em thấy quý mến bác ấy rất nhiều!

Đề 19: Tả cảnh biển quê em

Trong dịp nghỉ hè năm học vừa rồi Bố Mẹ em đưa em đi chơi ở biển Nha Trang em rất vui và có nhiều ấn tượng sâu sắc.

Nha Trang là một vùng đất du lịch khá là nổi tiếng, với khí hậu mát mẻ và có đủ điều kiện để phát triển du lịch vì vậy đã thu hút mạnh mẽ những lượng khách trong và ngoài nước đến đây vui chơi và giải trí, những hình ảnh về biển ấn tượng nhất với em là những con sóng đánh làm cho nước xô vào bờ, những lúc thủy triều lên, những gợn sóng lăn tăn ngoài biển đã tạo nên nhiều ảnh hưởng lớn trong tâm trí của người xem. Chắc hẳn khi ai đi qua miền đất này cũng có những ấn tượng rất đặc biệt bởi nó tạo nên những ảnh hưởng lớn đến lượng khách của chúng ta, những hình ảnh đó đã tạo nên những ấn tượng mạnh mẽ và điều đó đã thu hút tầm nhìn và sự chú ý của con người. Hình ảnh về một bờ biển thân thương đã tạo nên nhiều những ấn tượng lớn và nó đưa chúng ta đến những miền đất du lịch và tạo nên nhiều những dấu ấn sâu sắc.

Hình ảnh về một cảnh biển vào buổi sáng đẹp trời đã tạo nên những dấu ấn trong tâm hồn người xem, hình ảnh đó đã tạo nên cho chúng ta những ấn tượng sâu sắc, hình ảnh biển vào một buổi sáng đã tạo nên những dấu ấn nhẹ nhàng và tình cảm trong con người, hình ảnh đó đã tác động mạnh mẽ trong con người Việt Nam, hình ảnh về một bờ biển vào một buổi sáng bình minh đã tạo nên những dấu ấn sâu sắc, cảnh biển trong lành dưới ánh nắng ban mai, những hình ảnh về một buổi sáng trên biển thật mang dấu ấn tượng trưng trong hình ảnh của con người, những hình ảnh đó mang trong con người nhiều ấn tượng khi biển và con người hòa nhập với nhau nó đã đưa con người với những cảm xúc riêng và tiêu biểu cho một vùng thiên nhiên đẹp. Thiên nhiên ở

vùng biển đã làm cho chúng ta không ngừng ngắm nó và tạo nên một vùng thiên nhiên rộng lớn hình ảnh đó đã làm cho chúng ta phát triển bản thân hơn khi những quang cảnh đó nổi bật trong tâm trí mỗi con người, hình ảnh về một vùng biển rộng rãi đã tác động đến tâm trí của mỗi con người, hình ảnh về thiên nhiên đẹp đã tạo nên những cái nhìn sâu sắc trong tâm hồn của người xem.

Hình ảnh về một vùng biển đẹp đã tạo nên nhiều cung bậc trong tâm hồn của người đọc khi nó tác động trực tiếp đến tâm hồn của con người, những hình ảnh về một vùng biển nổi bật đó là những ấn tượng nhất, những hình ảnh đó mang dấu ấn sâu sắc trong tâm hồn con người, hình ảnh đó đã mang cho con người những dấu ấn sâu sắc, vào những buổi sáng ban mai khi mặt trời mới mọc con người ra biển ngắm cảnh thiên nhiên và con người rộng lớn, con người đông vui nhộn nhịp như một đàn ong vỡ tổ, hình ảnh đó đã tác động đến cảm xúc của con người, hình ảnh về một vùng biển đẹp với những con sóng dạt dào và những hình ảnh đó đã tác động mạnh mẽ trong tâm hồn người đọc hôm nay và mai sau khi đến nơi đây, hình ảnh đó đã tác động đến những khung cảnh thiên nhiên mang những ấn tượng sâu sắc, nhiều hình ảnh tạo nên những bức tranh thiên nhiên tuyệt đẹp và nó đã làm cho chúng ta có nhiều khung cảnh đẹp để ngắm nhìn nó.

Những hình ảnh thiên nhiên đẹp tại một vùng biển đó đã tạo cho chúng ta nhiều những hình ảnh rộng lớn và mang những ấn tượng sâu sắc trong lòng người xem khi nó chưa đựng nhiều khung cảnh mang dấu ấn mạnh mẽ, những hình ảnh đó đã tạo nên những cảnh thiên nhiên trù phú, những núi cao và những dòng nước nhẹ trôi, hình ảnh đó đã tạo nên những hình ảnh mang những ấn tượng mạnh mẽ khi con người đã đưa ra những lý tưởng lớn lao và nó mang những dấu ấn trong cách nhìn của tác giả về sự vật đó. Một vùng biển đã tạo nên nhiều ấn tượng đẹp trong tâm hồn của tôi, vào buổi sáng tôi có thể ngắm được cảnh mặt trời mọc ngoài biển, khi chiều tà ngắm những hình ảnh mặt trời xuống núi, và hình ảnh thủy triều lên đó là toàn bộ những hình ảnh đẹp và tạo nên những ấn tượng mạnh mẽ trong tâm hồn con người, nhiều những hình ảnh đó đã tạo nên những cung bậc cảm giác mong nhớ, khi ra về chúng ta cũng có thể hình dung và phát triển những cảm xúc mạnh mẽ trong con người mình.

Hình ảnh về một vùng đẹp đã tạo nên những cảm xúc đặc biệt trong tâm hồn tôi và gia đình, khi ra về tôi có cảm giác luyến tiếc về vùng đất nơi đây, đây là một vùng đất đẹp và nó tạo nên nhiều ấn tượng sâu sắc nhất trong tâm hồn của tôi, khi ra đi tôi mong ước sẽ có ngày được trở lại nơi đây để du lịch.

Những hình ảnh đó đã tạo nên những ấn tượng mạnh mẽ trong tâm hồn của tôi, những khoảnh khắc đó thật kì diệu và nó mang những ấn tượng trong quãng đời học sinh của tôi, tôi và bố mẹ đã có dịp đi chơi vui vẻ và hạnh phúc, những khoảnh khắc đó in đậm trong tâm trí của em, em mong ước sẽ sớm ngày quay lại đây và du lịch cùng gia đình, những khoảnh khắc đó em sẽ không quên bởi nó rất tuyệt vời.

Đề 20: Tả cảnh sum họp của gia đình em vào buổi tối

Hôm nay, không khí gia đình em đặc biệt vui tươi và nhộn nhịp. Vì đã rất lâu rồi, cả gia đình em, gồm ông bà, bố mẹ, các cô và các bác đã tập trung đông đủ ở nhà em. Mọi người cùng nhau ăn uống, trò chuyện nhân dịp sinh nhật của bà Nội em. Kể từ Tết nguyên đán cho đến nay thì đây là lần đầu tiên cả gia đình em cùng nhau sum họp đầm ấm, vui vẻ đến vậy.

Hôm nay là ngày sinh nhật tròn bảy mươi tuổi của bà em. Đến tuổi này, nhiều bà, nhiều ông trong xóm đều tổ chức lễ mừng thọ, mừng tuổi mới. Nhưng bà em không muốn tổ chức linh đình, mà chỉ muốn có con cháu về đông đủ, sum vầy là được. Vì vậy mà hôm nay tất cả các bác, các cô cùng các anh, chị, em của em của em đều về đông đủ. Mọi người đều về từ rất sớm, sau đó mẹ em và các bác cùng nhau nấu ăn rất vui vẻ, bố em và các bác thì cùng nhau đánh cờ ở ngoài vườn, chị em em nô đùa vui vẻ ngoài sân. Không khí nhộn nhịp này đã lâu rồi không có ở nhà em. Không phải các bác, các cô không về thăm bà, thăm ông, mà vì mọi người rất bận, người về hôm này, người về hôm khác, nên mọi người khó có dịp tập trung đầy đủ như ngày hôm nay.

Sau khi đã chuẩn bị xong những món ăn ngon và đẹp mắt, mẹ em và các bác dọn lên nhà, đợi ông và các bác trai chơi cờ xong thì cả nhà sẽ cùng nhau thưởng thức bữa tối. Sau khi mọi người đã tập trung đông đủ thì bữa ăn đoàn viên của gia đình em chính thức bắt đầu. Mọi người dù đông nhưng đều tập trung quay quần vào một mâm cơm, vì như thế mọi người mới có thể tâm sự, nói chuyện mà vẫn có thể nhìn thấy nhau, khi dùng bữa mọi người sẽ cùng nhau thưởng thức những món ăn ngon, như vậy không

khí gia đình mới thêm ấp ập, sum vầy. Ông và bà của em ngồi ở đầu mâm cơm, sau đó đến các bác, bố em và các chú rể. Dù vô tình ngồi nhưng bố và các bác em xếp theo thứ bậc từ lớn đến nhỏ dần, thực sự rất thú vị. Mẹ em, các bác gái và các cô thì ngồi bên phía bên kia mâm, còn anh chị em em thì ngồi ở phía bên này, đối diện với ông bà.

Cả gia đình hơn chục người nhưng cùng nhau quây quần vào một mâm cơm thực sự rất ấm cúng. Hôm nay, mâm cơm của gia đình em cũng đặc biệt được chuẩn bị bởi mẹ em và các bác, vì vậy mà có rất nhiều những món ăn ngon như: mực xào ớt chuông, thịt gà luộc, thịt bò xào cần tây, miến nấu lòng mề gà, giò, chả... toàn là những món ngon và là những món mà những người trong gia đình em đặc biệt yêu thích nữa. Bắt đầu bữa ăn, mọi người cùng nhau mời ông bà và cả gia đình dùng cơm. Mọi người vừa dùng cơm vừa hỏi thăm tình hình công việc và những dự định trong tương lai.

Đề 21: Tả khu vườn vào buổi sáng đẹp trời

Có nơi nào khiến các bạn cảm thấy thoải mái và dễ chịu nhất mỗi khi ở đó hay không? Với tôi, nơi đó chính là vườn hoa sau nhà với bao loài hoa mang hương sắc rực rỡ, dịu dàng. Vào mỗi buổi sáng sớm, vườn hoa ấy lại càng đậm thắm, ngát hương.

Khi ông mặt trời vừa tỉnh giấc, toả muôn vàn tia nắng ấm áp xuống mặt đất, vạn vật đã bừng lên sức sống mới, những cô nàng hoa xinh đẹp trong vườn nhà tôi cũng vậy. Mảnh vườn ấy đã có từ khi ba mẹ tôi kết hôn, đó là nơi mà mẹ tôi trồng biết bao loài hoa rực rỡ, từ hoa hồng, hoa cúc, đến hoa cẩm chướng, hoa lan,... Mỗi buổi sớm, tôi lại vào vườn hoa để ngắm nhìn sắc hoa rực rỡ, tận hưởng hương hoa thơm ngát. Sáng sớm, các loài hoa đắm mình trong màn sương mai, trên những cánh hoa, đọng lại những giọt sương long lanh như những viên pha lê trong suốt vậy. Bước vào khu vườn, bạn sẽ được chiêm ngưỡng những khóm hoa hồng nhưng đỏ thắm ngay hai bên. Bông hoa to, cánh hoa xếp chồng vào nhau, che đi nụ hoa e ấp như đang giấu mình đi. Hương hoa thơm ngát kích thích người ta ngáy từ những phút giây đầu tiên.

Đi một vài bước, những hàng hoa cúc có vàng, có trắng đang vươn mình đón ánh nắng ban mai. Bông nào bông nấy nở rộ, những cánh hoa nhỏ, tụ lại với nhau như mái tóc xù của nàng thiếu nữ đang toả sắc, thỉnh thoảng có cơn gió nhẹ thoảng qua, những bông hoa lại đung đưa trong gió toả mùi hương ngào ngạt. thu hút các chú ong chăm chỉ đến thưởng thức. Phía xa xa là những nàng hoa ly đang tắm mình trong không khí

buổi sớm. Có nàng đã bung toả những cánh hoa hồng thắm, để lộ ra nhị hoa , có nàng thì vẫn còn đang e ấp, chưa bung cánh như đang chờ đợi một thời cơ thích hợp để toả hương. Làm bạn với những nàng hoa ly ngay bên cạnh là những khóm hoa phong lan được treo trên giàn. Bông hoa trắng ngần, những cánh hoa mỏng manh,, như những nàng thiếu nữ mang vẻ đẹp thanh khiết, dịu dàng.

Với tôi, tôi thích nhất là dàn hoa giấy nơi góc vườn. Đó là nơi mà được mẹ dựng hẳn một cái giàn để cây vườn mình toả sắc. Hoa giấy không có sắc hoa rực rỡ như hoa hồng, cũng không có hương thơm khiến người ta phải ấn tượng như hoa ly nhưng nó lại mang một vẻ đẹp nhẹ nhàng, mộc mạc. Giàn hoa giấy ấy mỗi mùa hoa nở lại tím ngát cả một góc vườn. Trời đã sáng ngày một rõ hơn, vườn hoa ngập tràn ánh sáng, ong bướm bay qua bay lại tấp nập như đi tìm cho mình những mật ngọt thắm thiết, tiếng chim hót líu lo, tạo nên một không gian trang ngập hương sắc. Có thể nói, vườn hoa ấy giống như một tài sản quý giá của gia đình tôi vậy, nó không chỉ tô điểm thêm cho ngôi nhà mà nó còn là một không gian yên bình, tươi đẹp để tận hưởng cảm giác dễ chịu trong hương hoa, trong sắc hoa rực rỡ, đặc biệt là vào mỗi buổi sớm mai.

Tôi rất yêu quý vườn hoa của nhà tôi, khu vườn vào buổi sớm lại càng đẹp hơn nữa. Tôi sẽ luôn trân trọng và chăm sóc cho những loài hoa thật tốt để chúng luôn toả hương, toả sắc cho gia đình tôi.

Tham khảo các bài văn mẫu lớp 6:

<https://vndoc.com/van-mau-lop-6>